

er om den Slags Ting til Provinserne. Forholdene ere jo saaledes, som ogsaa udtalt af den ærede Stiller af Ændringsforslaget, at ude i Provinsen have vi gode sceniske Kræfter, og et Bevis derpaa turde være dette, at adskillige af de Mænd, som senere have svunget sig op her paa Hovedstadens Teatre, have traadt deres kunstneriske Børnesko og faaet deres Uddannelse ved Provinsteatre. Men nu er det jo saa, at ude i Provinserne savnes der ordentlige sceniske Forhold, vi mangle ordentlige Scener og dermed Betingelsen for, at disse Kræfter kunne gøre sig gældende. Det er jo saaledes, som ogsaa allerede berørt, at hvor dygtige Kunstnere og hvor gode Kræfter der end er ved disse Provinselskaber, saa ere de dog nødtte til i deres Repertoire at tage Hensyn til den Konkurrence, som de maa føre med Variétéer og Beriderselskaber og lignende, og derved afskæres de fra at opføre de større folkeforædlende Skuespil. Vi faa nok en Gang imellem ude i Provinserne Besøg af det kongelige Teaters Skuespillere og Skuespillerinder, men det er paa en saadan Maade, at vi egentlig helst vilde være fri for dem. Det gaar nemlig saaledes til, at man faar Meddelelse om, at den og den Dag optræder en Del af det kongelige Teaters Skuespillere til en meget forhøjet Pris, undertiden 3—4 Gange den sædvanlige Entré, det sker i Sommerens varmeste Tid, i Ferietiden, og Udstyrelsen og Iscenesættelsen er i Reglen saadan, at man maa være glad, om der er et Fortepiano til at levere Musikken, naar det er nødvendigt at ledsage Sangen med Musik, og er det ikke nødvendigt, saa findes der aldeles ikke noget Orkester ved disse Forestillinger. Denne tarvelige Iscenesættelse, den høje Pris, som Provinsbeboerne maa betale for at overvære en saadan Optræden af det kongelige Teaters Skuespillere, den Aars-tid, paa hvilken disse Tourneeer gøres, nemlig midt i Sommerens varmeste Tid, bevirke, at vi ude i Provinserne egentlig helst vilde være fri for dem, og jeg tror oprigtig talt heller ikke, at det gøres saa meget for Provinsbeboernes Skyld som for vedkommende Kunstneres egen Skyld. Derfor kan jeg og vil jeg gerne støtte dette Andragende og give det min Sympati med paa Vejen. Stillingen er den, at Aarhus Borgere dels gennem deres repræsentative Forsamling, Byraadet, dels direkte her have gjort en Bestræbelse for at rejse noget stort og godt, som kunde komme hele Jylland til gode. Naar man tager Hensyn til, hvad der ofres paa det konge-

lige Teater her i Kjøbenhavn. til de Summer, som der kastes ud — det tør jeg vel nok sige — og som paa Budgettet for Finansaaret 1899—1900 ere budgetterede til 132,998 Kr., naar der tages Hensyn til, hvad der altsaa gøres for at varetage Sjællændernes og den kjøbenhavnske Befolkningens Tarv, og da navnlig Overklassens Tarv, saa turde det ikke være ubeskedent, at Provinsens største By forlanger, at dens Bestræbelser for at komme med paa dette Omraade blev mødt med Velvilje.

N. L. Christensen: Skønt Aarhus jo er og alt i nogen Tid har været vor største Provinsby, har den dog ikke budt Skuespillerne det bedste Teater, som Provinserne have haft. Tværtimod er det Teater, som Aarhus By har budt og byder indtil nu, en gammel grim Kassé, som har erhvervet sig et uheldigt Ry videt om. Nu er man altsaa kommen saa vidt, at man opfører et nyt Teater derovre. Det bliver vel saa, tænker jeg, det bedste Teater i Provinserne, og at Aarhus og alle Aarhus Borgere søger om Statstilskud til Drift af denne Teaterscene, maa man jo finde ganske rimeligt og naturligt og kan ikke have noget derimod. Men naar det gøres gældende, at det ny Teater i Aarhus vil blive en Slags jydsk National-scene, maa jeg dog hævde, at f. Eks. vi Nordjyder kun ville faa ringe Fornøjelse af en saadan Scene. Fra Aalborg til Aarhus er der jo en 18—19 Mil, og endnu værre er det for Vendelboerne. Den ærede Ordfører (Busk) omtalte, at herovre paa Sjælland kunde man alle Vegne fra komme til Kjøbenhavn og hjem igen samme Dag, men for at rejse til Teatret i Aarhus oppe fra Aalborg — jeg vil slet ikke tale om de vendsysselske Byer — maatte man bruge et Par Dage. Skulde man foretage en saadan Teaterrejse paa et Par Dage, antager jeg, at man lige saa godt vilde spendere en Kjøbenhavnsrejse for saa at komme til en 1ste Klasses Scene i Stedet for en 2den Klasses som den, der paatænkes. Ihvorvel jeg ikke kan have noget imod, at der bliver ydet Statstilskud til en ny Scene i Aarhus, maa jeg dog derfor mene, at det ikke kan ydes paa den Konto, at det øvrige Jylland vil faa særdeles godt af dette ny Teater. Hvis overhovedet den dramatiske Kunst i Provinserne skal støttes fra Statens Side, mener jeg, at det kun kan gøres paa en Maade, nemlig ved at understøtte et eller i alt Fald kun enkelte Selskaber af de bedste og saa paalægge disse Selskaber